

til, og for at faae dertil egnede Mænd, at disse kunne lønnes, og endvidere at det ikke gjøres afhængig af vedkommende Politimester, hvem Kommunalbestyrelserne udnævner. (Endringsforslagene Nr. 45 og 46).

I det Fremførte er Udvalget enigt, derimod deler det sig, ikke om Antallet af Medlemmer til Kontrollen, men kun om man skal have en Assistent i Stedet for den ene Kontrollør, de der mene dette, anse det heldigt, at der er en Overledelse af Kontrollen, hvilket Hverv skal udføres af Kontrolløren (Endringsforslag Nr. 38). De der derimod holde paa Regjeringens og det sidste Folke-tingsudvalgs Opfattelse frygte for, at Kontrolløren herefter vil blive en Kontor- mand, og at en ensidig Opfattelse af Fiskeriet kunde af denne blive gjort gjældende, hvorimod naar man følger Forslaget, vil Kontrolløren komme til at reise den største Del af Tiden omkring ved de forskjellige Fiskepladser og derved faae et praktisk Syn for Fiskeriets Udvikling, og man undgaar Ensidigheden, naar der staar to Sideordnede overfor hinanden.

II. Ferskvandsfiskeri.

Udvalget skal til dette Afsnit bemærke, at Lovgivningen paa dette Omraade har et Par Aarhundredes Hævd, og man kunde gjerne gaa længere tilbage i Tiden, da Christian den 5tes Lov, paa hvilken Ordningen hviler, har optaget flere Bestemmelser fra tidligere Receser. Ferskvandsfiskeriet adskiller sig fra Saltvandsfiskeriet derved, at det er undergivet den private Eiendomsret og tilhører de tilstødende Godseiere, naar ikke Andre har erhvervet nogen særlig Adkomst dertil, hvilket ifølge sin Natur ogsaa utvivlsomt er rigtigt, da disse Vandets Brug, hvori dette Fiskeri drives, ofte kan være af større Interesse for det tilstødende Landbrug end for selve Fiskeriet. Regjeringen har foreslaaet den gjældende Rettsregel fastholdt, og har kun ved Forslaget givet nærmere Bestemmelser for Udvikling

og Bevarelse af dette Fiskeri, hvilket utvivlsomt maa billiges. Vel kan dette Fiskeri aldrig komme til at spille den Rolle i Statens økonomiske Forhold som Saltvandsfiskeriet, saa kan det dog blive en ikke ubetydelig Velstandstilbe, særlig ved Lagesfiskeri, hvortil en Mængde af vore Aaløb egne sig; men det lader sig neppe benegte, at de Forhindringer, der lægges i Veien for Fiskenes Vandring i Legetiden, og iden hensynsløse Fangen af disse i denne, maa virke ødelæggende, og det billiges derfor, at Fiskegaardes Oprettelse indskrænkes for Fremtiden saaledes, at der vanskelig bliver Tale om Oprettelse af mange, naar der skal være et aabent Rum, som foreslaaet, ligesom det er en Binding for dette Fiskeri, at de allerede bestaaende holdes aabne om Dagen eller i det mindste et Døgn ugentlig, hvilket ikke i Almindelighed vil være til Skade for Eierne, da Fiskemængden af flere kostbare Fiskearter vil forøges betydelig, saaledes at der i den tilladte Tid vil fanges langt flere Fisk end nu er Tilfældet. Derimod har man troet, ikke at burde forbyde Garns Besættelse over et Vandløbs hele Bredde, da denne Fiske- maade ikke er saa ødelæggende som Fiske- gaarde, og man vilde derved næsten udelukke alt Fiskeri i disse Bænde, og maatte friste til at smaamaaske Baad ville blive anvendte i en langt større Maalestof end nu er Tilfældet, hvilket paa ingen Maade er heldigt for Fiskeriets Udvikling i Aær; men paa den anden Side have vi dog foreslaaet, at saadanne Garn ikke maa sættes i den Tid Fiskegaardene holdes aabne.

Udvalget mener, at de almindelige Bestemmelser skal gjælde selv om en enkelt Eier har Ret til Fiskeri i de omhandlede Bænde, da ellers Bestemmelserne flere Steder vil blive illusoriske, da en enkelt Mand fra ældre Tid ofte har sat sig i Besiddelse af et helt Fiskevand, men man undtager dog kunstig anlagte, naar Vedkommende ikke derved forhindrer Fiskenes naturlige Vandring fra det ene Vand til det andet eller i Strømme som Aær og Bække. (Endringsforslagene Nr. 47, 48 og 49).

Angaaende Fredning af Ferskvandsfiskeriet og Tiden for denne er der imellem